

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 259.

ΕΝ ΣΥΡΩ, ΤΗΝ 4. ΜΑΡΤΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ

Μεταξύ της Ελλάδος και της Μεγάλης Βρετανίας κλείσθη πρό πολλού, ως είναι πασίγνωστον, εμπορική συνθήκη, δι' ης συνυμολογήθη ότι καθώς τα με Άγγλικα πλοία προερχόμενα εις την Ελλάδα φορτία εμπορευμάτων υπόκεινται εις τα αυτά τέλη εις τα όποια υπόκεινται και τα προερχόμενα με Έλληνικά, ούτω και τα εις την Άγγλιαν αποβιβαζόμενα από Έλληνικά πλοία και εκ της Ελλάδος προερχόμενα, να υπόκεινται, δικαίωμα τιμοβασιότητος, εις τα αυτά τέλη, ως και τ' αποβιβαζόμενα από Άγγλικά. ούδεις δέ νομίζομεν άμφιβάλλει ότι ή άμοιβαίότης αυτή συντείνει τα μέγιστα υπέρ της ανάπτυξεως της ναυτιλίας μας. διότι τα πλοία μας τα όποια ένασχολούνται συνήθως εις το να μεταφέρωσι φορτία εμπορευμάτων υπό ναύλον από κράτος εις κράτος, και τα όποια δια το ελιγοτάπαν των, ένεκα της λιτότητος και της ύλιγαρκείας των ώρελούνται από τους τοισιν του είδους πλοία, ήθελον ένασχολείσθαι μετ' επιτυχία, μισθούμενα δια την Άγγλιαν, και μάάλιστα δασκίς οι δημηρικοί καρποί ήθελον εϊσθαι ζητημένοι εις το κράτος αυτό.

Τό ένεστώσ έτος, καθ' ό συνέθη τοιαύτη εν τή Άγγλία, ζήτησις των δημητριακών καρπών, ήτον άρμοδιωτάτη έποχή να ώρεληθη άποχρώντως ή ναυτιλία μας, διότι οι έμποροι των εμπορικων πόλεων του Εύξεινου Πόντου, της Κωνσταντινουπόλεως και της Αλεξανδρείας ήθελον προτιμᾶ τα Έλληνικά πλοία δια την μετριότητα του ναύλου, αυτά δέ φορτονώμενα εκείσε και ερχόμενα ενταύθα ή εις άλλον της Ελλάδος λιμένα, ήθελον άνανεόνει τάς φορτωτικάς άποδείξεις των, και έπομένως ήθελον διευθύνεσθαι δια την Άγγλιαν. άλλ' ή Κυβέρνησις μας ήτις ως εκ συστήματος καταστρέφει, εξ άμαρτιών μας, πάν μέρουσ τεινον εις την ανάπτυξιν και την συντήρησιν της ναυτιλίας μας και την του εμπορίου μας βελτίωσιν και έκτασιν, έσως διότι νομίζει ότι συμφέρει μάλλον εις το κράτος να εκλείψη το έμπόριον και ή ναυτιλία, και να καταταθώμεν όλοι γεωργοί και δουκόλοι, επέφερε και εις την περιστασιν ταύτην μέγιστον πρόσκομμα δια της έπιμόνου αξιώσεως της, ότι τα φορτία των πλοίων αυτών πρέπει να εκφορτώνονται εντόυθα και εκ νέου να έμβιβαζονται εις τα αυτά πλοία, και ταυτόχροτως να υπόκεινται τα φορτία ταύτα [εις την πληρωμήν του της διαμετακομίσεως τέλους του ενός τα εκατόν] ώστε όσον μέτριος και αν ύποτε ή ό ναύλος των Έλληνικών πλοίων, έπιφορτισομένων των φορτίων των με την σημαντικην δαπάνην της εκφορτώσεως και εκ νέου φορτώσεως των, και με το της διαμετακομίσεως τέλος, καθίσταται άσύμφορος, και προτιμότερος απ' έναντίας ό των Άγγλικών. Η Κυβέρνησις μας όθεν δια των έπιμόνων αξιώσεών της αυτών, αί όποια θεωρούνται ως αποτέλεσμα εις ελιγορκίας υπέρ των συμφερόντων της ναυτιλίας και του εμπορίου μας, είτε καταδικωτικόν κατ' αυτών συστήματος, είτε τέλος, άδρανεϊας των άρμοδιών ύπουργών, ματαιώνει τον ύψηλόν σκοπόν της συνθήκης ταύτης, και χωρίς ν' απολαύση μηδέν, στερεί την ναυτιλίαν και το έμπόριόν μας από το μέγα τούτο πλεονέκτημα, το όποιον μας εχορηγήσεν ή συνθήκη αυτή, και ή υπέρ ήμων εύνοικη θελήσις της φίλης μας Μεγάλης Βρετανίας.

Οί Γάλλοι μολοντί είναι αρκετά πλούσιοι, έχουν εκτεταμένον έμπόριον και άπειραν βιομηχανικών καταστημάτων και προϊόντων, ως εκ των όποιων δεν έχουν, ως ήμεϊς εχομεν ανάγκην ν' απολαμβάνωμεν δι' αυτής της μύνης πηγής, της ναυτιλίας μας δηλ. το εις την άλλην άποκλήν δεδομένον χρηματικόν μας δια να προμηθεώμεθα εκείθεν τ' αναγκαία μας, οι Γάλλοι λέγομεν, δια να έμψυχώσωσι την ναυτιλίαν και το έμπόριόν των, χορηγούν

εν του έθνικου ταμείου άμοιβές εις τους έμπορους των, όσοι με Γαλλικά πλοία μεταφέρουν εις την άλλοδαπην διάφορα ήδη εμπορευμάτων. Το παράδειγμα των Γάλλων μιμούμενα και πολλά άλλα φρόνιμα και συνετά της Ευρώπης έθνη, άλλα μεν εξ αυτών κάμνουν τοιαύτης φύσεως χορηγήσεις εις τους έμπορους των, άλλα δέ εύκολύνουν παντοιοτρόπως την ναυτιλίαν και το έμπόριον των ύπηκόων των, διότι εις το μερικόν τούτο συμφέρον ένυπαρχει και το γενικόν. Ημεϊς δέ καίτοι έχοντες μεγίστην ανάγκην ν' άναπτύξωμεν την ναυτιλίαν και το έμπόριόν μας, άνευ των όποιων ήθελον εκλείψει πρό καιρού όλον σχεδόν το χρηματικόν μας, διότι, εδ' επαναλέγομεν, προμηθεύομεθα εκ της άλλοδαπης όλα σχεδόν τα δια τάς ανάγκας του βίου και της πολιτείας άπαιτούμενα, γινόμεθα αξιοκατακρίτως πρόσκομμα εις πάν μέσον βελτιώσεως και ανάπτυξεως, δια μικράν και άσημαντον απόλαυσιν, ματαιουμένην μάάλιστα και αυτήν ένεκα των προεκτεθέντων λόγων, και εύρισκόμεθα ως εκ τούτου εις την κατηγορίαν του εν φάτη κυνός, όστις ούδέ αυτίς τρώγει, ούδέ τον ήππον άφίνει να χορηγήσῃ.

Μετά βεβαιότητος πληροφορούμεθα ότι και το έπιμελητήριόν μας, και αϊ Τελωνειακαί αρχαί μας έκαμαν πολλάκις έμβριθείς εις την Κυβέρνησιν μας παρατηρήσεις περί αυτου του αντικειμένου, άλλα δεν εισηκούσθησαν. Η Κυβέρνησις μας έπιμένει εις το σύστημά της αξιοία να γινεται ενταύθα ή εκφορτώσις και εκ ή νέου φορτώσις των τοιούτων φορτίων, δια να νομιμοποιηται τοιούτοις ή περιόλουθις του της διαμετακομίσεως δικαίωματος αξιώσις της. Εϊς τί μας χρησιμεύουν όθεν αϊ εμπορικαί συνθήκαι, όταν ήμεϊς οι ίδιοι ματαιώνωμεν τον σκοπόν δια τον όποιον γίνονται; Επίσης εις τί ώφειλεσεν ή ώρελει το έμπόριον μας ή συστασις των εμπορικων έπιμελητηρίων, όταν δεν διδεται κήμια άκράτοις ή προσοχή εις τάς παρατηρήσεις τάς όποιās κάμνουν υπέρ της ανάπτυξεως και της προόδου της ναυτιλίας και του εμπορίου μας; Έλπίζομεν μολταύτα μετά την άποκατάστασιν των πραγμάτων μας ήτις συν Θεώ δεν θέλει βραδυνη, ότι ή συστηθεισόμενη νία Κυβέρνησις ήλει προστατεύει την ναυτιλίαν και το έμπόριόν μας, ως αποτελούντα δύο εκ των σημαντικότερων πηγών του έθνικου πλούτου, ότι θέλει παύσει πλέον και δια παντός το καταστρεπτικόν και αυτών σύστημα, και ότι θέλει χορηγείσθαι εις αυτάς πάσα εύκολία υπέρ της ανάπτυξεως και της έκτάσεώς των.

Αθήναι, εξ ιδιαιτέρας άλληλογραφείας την 1 Μαρτίου.

Την δευτέραν ήτοι την 29 του παρελθόντος ενεχείρισεν ε πρωθυπουργός Κ. Κωνάρης προς τον Κ. Μαυροκορδάτον το διάγγελμα της Α.Μ. το άφορόν την παρ αυτής έπιθεώρησιν του Συντάγματος, το όποιον άνεγνώσθη εις επήκοον πάντων, και άναγνωσθέντων των πρακτικων του Σαββάτου διελύθη ή Συνεδρίασις. Χθές διενεμήθη το περι ούό λόγος διάγγελμα του όποιου έγκλειώ αντίτυπον. Την δευτέραν παρελάθομεν τον περι έκλογής Νόμον των Βουλευτών συκείμενον από 55 άρθρα, ως άλλο Σύνταγμα. Τον Νόμον τούτον δια να συζητήσωμεν θέλομεν χάσει αρκετάς ήμέρας, αφού ή μελέτη του μας φέρει μεγάλην ζήλην. Ο προκείμενος Νόμος καθό προσωρινός, έπρεπε να ήναι άπλούστατος και εύκατάληπτος. Πολλάκις ήμεϊς αυτοί εκατηγορήσαμεν τάς άπειρους διατυπώσεις, τον άπειρον αριθμόν των άρθρων, το όγκώδες της Νομοθεσίας μας, και όμως ούδεμίαν θεραπείαν έπεφίραμεν. Ο εισηγητής της έπιτροπής του ρηθέντος Νόμου Α. Χ. Λόντος τον άνεπτύξε πολύ σαφώς και ρητορικώς, απέδειξε τους λόγους δι' ούς ή έπιτροπή παρεδέ-

χθη επί του παρόντος την έμμεσον έκλογήν (και τοιούτοις και φιλελευθέρα ή άμμεσος) είτε παρ της άτελειας του Β. μέρους του, περι των πολλών διατυπώσεων, καθ' ός δύναται να ζιαιωνίζεταί πάσα έκλογη, κτλ. κτλ.

Αύθημερόν έγεναν διάφοροι άλλαι προτάσεις περι των άριστειών, περι των άριστειούχων διπλωμάτων κτλ. Συμμερισθείσης της Συνελεύσεως τάς όρθας επί τούτων πρακτηρήσεις των Κ. Κ. Κοπανιτζα, Φαρμάκη, Μεταξά, Παίκου και Ροδίου, επέτρεψεν εις τον Πρόεδρον να εκλέξη πενταμελή έπιτροπήν δια να υποβάλη εις την Συνέλευσιν σχεδιον ψηφίσματος. Κατ' αυτάς διεδόθη λόγος ότι μέρος των ύπουργών της 3. Τόριου διάταξαν τον Ταμίαν να πληρώση εις τινας πληρεξουσίου καθυστερούντας παλαιούς λογαριασμούς των (βερεσίδεζ) δια να κερδίσωσι την εύνοιαν αυτών. Η σκανδαλώδης αυτή φήμη πρέκεινθησεν τον Κ. Μαυροκορδάτη (συγκατηγορούμενον) να λάθη τον λόγον, να παραπονή ή σφοδρα, και να προτείνη εις την Συνέλευσιν ότι προς έκανοποίησιν των προσβληθέντων, πρέπει να δώσωσιν λόγον οι ύπουργοί εις την Συνέλευσιν ή Συνέλευσις εσιώπησε, δεν γνωρίζω αν άπορανή ή περι τούτου εις άλλην Συνεδρίασιν. Ο Θεός και ή ψυχή των! Περί της άπαντήσεως του Βασιλέως δεν έγενε λόγος εϊσέτι, διάφοροι παρατηρήσεις γίνονται και υπέρ και κατ' άσημερον αρχίζει ή συζητήσις.

Οί έχοντες έλπίδας να λάδωσιν την Γερουσιαστικην θέσιν και την ύπουργικην εύρισκονταί εις άμηχανίαν δεν εσχημάτισαν την πεποίθησιν των εϊσέτι.

Αυθεν αύθημερόν
Ταύτην την στιγμήν διεδόθη σήμη ότι το Γαλλικόν άτμόπλοιον έφερε διαταγας άνακλήσεως των πρέσβων της Γαλλίας και της Άγγλίας παρ των αυλών των, και ότι άναχωρούν ούτοι ενταύθεν, άλλ' έπειδή ή φήμη αυτή διεδόθη από τους Ναπαίους, θεωρείται ως ψευδής. Η Συνέλευσις έμελλε να συζητήση σήμερον τάς ύπὸ της Α.Μ. γενομένας παρατηρήσεις επί του Συντάγματος, άλλ' έπειδή έφάνη ότι ύπαρχει πλειοψηφία σχηματισμένη κατ' αυτών των παρατηρήσεων, έπροτιμώσεν ή Συνέλευσις (δια να μην έκτελή ή Βασιλεύς) και εις το ιδιαιτέρον δωμάτιόν της εδιόρισεν έπιτροπήν δια να παραστήση εις τον Βασιλέα ότι είναι καλόν ν' άνακαλέση τάς παρατηρήσεις του ταύτας.

— Αναγόντες το ύπό της έπιτροπής συνταχθέν διεξωδικώτατον σχεδιον του περι έκλογών νόμου, έξάγομεν με λύπην μας ότι και τούτο ύπηγορεύθη από το αυτο έπικρατείν κατ' άστυχίαν εν τή Ελλάδα πνεύμα της ελληνασίας, διότι μόλις συγχωρείται εις τάς έπικράτας, αϊ ό ποικί θελον πέμψει δύο βουλευτάς εις την βουλήν να εκλέξωσιν ένα μη αυτόχθονα. Αλλ' έπεπιζώμεθα ότι ή Σ. Σύνοδος τροποποιούσα το σχεδιον καθόσον άραρά το μέρος του αυτου και διάφορα άλλα, δεν θέλει περιορίσει την έλευθερίαν του λαου ψηφρον υπέρ των προσώπων εκείνων εις τά όποια έχει εύτος υπόληψιν και έμπιστοσύνην, άρκει να μην ήναι άλλοδαποι, και ως τοιούτοι δεν δύναται να θεωρηνται όσοι εκκατέλειψαν την γήν της γεννησεώς των, και μυρία όσα απέλαμβανον εκείσε πλεονεκτήματα, παρκεινούμενοι εις τούτο από μόνον το αίτήμα της έλευθερίας και δια να γίνωσι πολίται Έλληνες.

— Η πρωτεύουσα μας εύρίσκετο άνήσυχος όπισσών κατ' αυτάς ένεκα των επί του Συντάγματος πρακτηρήσεων τάς όποιās παρ πάσαν προσδοκίαν εκκαμεν ή Α.Μ. ο Βασιλεύς μας, δια την μη παραδοχήν των όποιων είχε σχηματισθή πλειοψηφία εντός της Συνοδου. Έλπίζομεν όμως ότι δια της συνέσεως της Α.Μ. και των κυριών πληρεξουσίων μας θέλει εκλείψει πάσα άφορητή δύναμήν να καταστρέψη το μέχρι τούδε μετά πολλών θυσίων και αγώνων άναγερθέν πολιτικόν εϊσοδομημά μας.

Τῆ 28 Φεβρουαρίου ἐκπεράσθησαν διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀνεγνώσθησαν αἱ εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος ἀκόλουθοι παρατηρήσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

« Κύριε Πρόεδρε. Ἀφ' οὗ μετ' ἐπιτοκίας ἐμελέτησα τὸ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Συνέλευσεως πρό τινων ἡμερῶν προυσιτάθεν μοι σχέδιον τοῦ Συντάγματος, σπεύδω νὰ διαβιβάσω εἰς ὑμᾶς τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις μου, διὰ νὰ τὰς κοινοποιήσῃτε εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. »

Ἡ σύνεσις, ἣτις ὠδήγησε τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς, μὲ ἀπαλλάσσει τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐπιφέρω πολλὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου παρατηρήσεις, καὶ κυριεῦμαι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ὅτι θέλω ἶδει ταχιστα τὸ ἔργον ἢ μὲν τετελεσμένον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῷ 20 περιχομένου Βασιλικῆς δικαιοῦτος ἔκρινα ἀκόπιμον νὰ συνταχθῇ αὐτὸ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

« Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐνεργεῖ αὐτὴν διὰ τῶν κατ' αὐτὸν διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν. »

Ἐπίσης ἔκρινα ἀκόπιμον νὰ τροποποιηθῇ τὸ 21 ἄρθρον, ὡς ἀνήκον εἰς τὸ περὶ συντάξεως τῆς πολιτείας κεφάλαιον, οὕτως, ὥστε νὰ ἐκφράζηται ἐν αὐτῷ ἡ συνάφεια τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν, χωρὶς νὰ ἐβλάπτηται ἐκ τούτου ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δικαστηρίων. Ἡ τροποποίησις ἔχει ὡς ἀκόλουθος.

« Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία πηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν δικαστηρίων αἱ δικαστικαὶ ἀποφασεῖς ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ. »

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 ἔκρινα ἀναγκαίας προσθήκας τινὰς καὶ ἀφαιρέσεις, τῶν ἐπισημῶν λόγων γίνονται καταφανὲς ἐκ μόνης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀρθροῦ, ἔχοντος ἤδη ὡς ἀκολληθῶς ἡ οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἀφορῶσα δημοσίαν ὑπόθεσιν ἰσχύει, ἀν δὲ ἦναι προτυπογραμμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ κατίσταται ὑπεύθυνος. Μόνον δὲ εἰς περιπτώσιν ἀλλαγῆς ὀλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου τὸ Διάταγμα ἀπολύσεως τῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν ἀπαιτεῖ προτυπογραφίαν. »

Τοῦ ἀρθροῦ 25 τὸ ἑδάφιον 2 ἐτροποποίησα ὡς ἀκόλουθος. « Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμῶς συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρθῶθῃ τὸ ἀνεῦ νόμου, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἀνεῦ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. »

Τοιοῦτοτρόπως ἀσφαλιζέται τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, χωρὶς νὰ περιορισθῇ τὸ περὶ συνθηκῶν Βασιλικὸν δικαίωμα ἐπὶ μᾶλλον πρὸς ἑλλάθην τοῦ Κράτους.

Ἐχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 27, προσέθηκα τὴν λέξιν « παύει » διὰ νὰ μὴ μείνη ἀμφιβόλον τὸ δικαίωμα αὐτὸ τοῦ ὀρθῶν ἢ ἐνεργεῖν εἶναι μὲν λυπηρὰ, ἀλλ' ἐνίοτε ἀναγκαῖα.

Πρὸς τούτοις διωγράφη ἡ φράσις « ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορθῇ ὑπ' ἄλλῃ ἢ εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν » διότι ἡ φράσις αὕτη ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ πληρώσῃ τοιαύτας χρεῖας τῆς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ πείσῃ. ἐνῶ ἐξ ἑτέρου αἱ περὶ προϋπολογισμοῦ διατάξεις περιορίζουσι ἀρκούντως τὴν Κυβέρνησιν εἰς τοιοῦτους διορισμούς.

Τὸ ἄρθρον τροποποιηθὲν ἔχει ἤδη ὡς ἀκόλουθος.

« Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικὸς καὶ ναυτικὸς βαθμούς, διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων. »

Τὸ ἄρθρον 30 ἐτροποποίησα ὡς ἀκόλουθος.

« Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ καὶ ὅταν το κρίνει εὐλογον, κηρύττει αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξίν καὶ λήξιν ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Διάταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκλήσιν τῶν μὲν ἐκλογῶν ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν. »

Ὁ λόγος τῆς τροποποιήσεως ταύτης γίνεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναγκῆς ὁμοῦ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 32 προσθετέον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀμνηστίας, τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἐπίσης ἐνταῦθα.

Τὸ ἄρθρον 35 μετέτρεψα ὡς ἀκόλουθος.

« Ἡ Βασιλικὴ ἐπιχωρήσις προσδιορίζεται διὰ Νόμου τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, εἰμὲ μετὰ ὀκταετίας. »

Ἡ τροποποίησις αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ ἀσφαλίσῃ διηγεκῶς εἰς τὴν Συνταγματικὴν Βασιλείαν τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ αὐτὴ ἡ εὐθυμία τοῦ ἔθνους καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος ἀνεξαρτησίας τὴν ὁποίαν προθυμήθη νὰ ἀσφαλίσῃ ἐπίσης εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν δι' ὁμοίων ὀρισμῶν, χωρὶς νὰ καταστήσῃ ἐξ ἑτέρου μεροῦς ἀδυνατοὶ τὴν μεταβολὴν τῶν χρηματικῶν τούτων ὀκταεσιῶν, ὅταν αἱ περιστάσεις ἤθελον τὴν ἀπαιτεῖν. Ἀλλὰ, διὰ νὰ μὴ ἐκληρῶθῃ ἡ τροποποίησις αὕτη ὡς σημεῖον ὀλιγῆς παρ' ἐμοῦ ἐμπειροσύνης εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἀφοσίωσιν, εἰσαθελῶ συγχρόνως ὅτι δὲ ἐμαυτὸν δὲν ὑπαίτω τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ῥητέως διατάξεως.

Εἰς τὸν ὄρκον τοῦ Βασιλέως ἔκρινα ἀρμοδίαν ἀρσίστην κηρὶν, διὰ νὰ ἐφαρμοζήτε εἰς πάσαν τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν ὅσιν ὁ ὄρκος ἔχει ἤδη ὡς ἀκόλουθος.

Ὅμοιος εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοσυστοῦ καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίσω τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ νὰ κηρύξω εὐσυνείητον χρῆσιν πάσης τῆς Βασιλικῆς μου ἐξουσίας. »

Ἄρθρον 40. Τιμῶν τῶν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων, τὸ ὁποῖον ὑπεχόρυσεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ ὀρισμὸν καὶ πράττων, δεῖ σημερον εἶναι ἐφικτὸν εἰς ἐμὲ, παραδεχόμεναι προθυμῶς αὐτὸν διὰ τοὺς ἰδούς μου ἀπογόνους.

Τὸ ἄρθρον 42 διωγράφη ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ ἀντὶ τούτου ἐγενε προσθήκη τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 43, ὡς τὸ εἶχε ἤδη ὡς ἐξῆς,

« Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνήλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὀδόντος ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῆναι τὸν ὄρκον, ὀμνῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν τὸν ἐν τῷ 36 ἀρθρῷ διαλαμβανόμενον ὄρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὰς πολιτὶς ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν καὶ ἐπανλαμβάνει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Γερουσιαστῶν συνηγμένων ἐπὶ τούτῳ. »

Τὴν μεταβολὴν ταύτην ἔκρινα ἀναγκαίαν. Ἐμαθον δὲ, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις εἶχε καὶ αὕτη σκοπὸν νὰ παραλείψῃ τὴν περὶ τῆς μεσοβασιλείας διατάξιν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 47 ἀντεκατέστηκα τὸν μῆνα Νοεμβρίον εἰς τὸν Ἰανουάριον. Ἐκ δὲ τῆς ἀντεκατέστησεως ταύτης δὲν προκύπτει κίμμις βλάβη εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Εἰς τὸ ἄρθρον 49, προσέθηκα ἐπὶ τοῦ τελους τὰ ἐξῆς.

« Ἡ ψηφοφορία γίνεται φανερά, ἐκτὸς ὅταν ἄφορᾷ πρόσωπα. »

Τὴν προσθήκην ταύτην ἔκρινα ἀναγκαίαν νὰ τεθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα, διότι ἡ δημοσιότης ἀσφαλιζει τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 60 ἰντεκατέστησα εἰς τὴν λέξιν ἐπὶ ἀρχία τὴν λέξιν μέρος, διὰ νὰ μὴ προαποφασισθῇ τι ἐνταῦθα ἀνήκον εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον καὶ δὲ νὰ μὴν εἶναι νὰ φέρῃ ὀσκαλίαν τινὰ εἰς τούτον.

Τὸ ἄρθρον 67 ἐτροποποίησα ὡς ἀκόλουθος.

« Οἱ ἐκπληρωσάντες τὰ χρεῖα τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσιν χιλίων δρακμῶν καὶ τῶν ἀποζημιώσιν τῶν ἀποζημιωμένων Βουλευτῶν καὶ τῶν ἀποζημιωμένων τῆς Συνόδου. Ἄν δὲ πρὸ τῆς ἀποπερασσεως τῆς συνόδου λάθωσιν ὀσκαλίαν ἀπουσίης ἢ παύσεως ὀσκαλίης τοῦ νὰ ἦναι Βουλευταί, λαμβάνουσιν μόνον δι' ὅσον χρόνον συνεδρίασαν τριακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα. Κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν τριακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα ἀποζημιῶνται καὶ δι' ἑκάστην ἐκτακτὸν σύνοδον, καθ' ὅσον αὐταί, συμπεριλαμβανόμενης τῆς διάρκειας τῆς τακτικῆς τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνόδου, ὑπερβαίνουσι τέσσαρας μῆνας. Πρὸς τούτοις θελοῦσιν ἀποζημιῶσθαι καὶ διὰ τὴν ὀδοπορικὴν δαπάνην. Δύναται δὲ ὁ περὶ ἀποζημιώσεως ὀρισμὸς νὰ τροποποιηθῇ μετὰ δεκαετίαν διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον. »

νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον. »

Ἐνῶ δὲ τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἔκρινα δικαιοῦτα νὰ ἐρίω προσήκουσαν ἀποζημιώσιν εἰς τοὺς Βουλευτάς, ἢ περὶ τῆς ὀφειλῆς τοῦ ἔθνους φροντίς μὲ ὑποχρεῖται ἐπίσης νὰ προσκαλέσω τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν νὰ ἀσφαλίσῃ δὲν ἦναι σκοπιμὸν ἐροῦ νὰ ἐλαττωθῇ ἐπὶ τῶν πέντε τοσ οἰκονομικῆς χάρις ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν.

Τὸ ἄρθρον 68 ἐτροποποιήθη κατὰ συνήθειαν τοῦ προηγούμενου, διωγράφησε τῆς λέξεως μὴ νικαίης περὶ τῆς λέξεως ἀποζημιώσεως καὶ εἰς ταύτην προσεθετων τῶν ἐξῆς.

« Ὑπολογιζομένων τριακοσίων δραχμῶν καθ' ἑκάστην μῆνα διὰ τῆς διάρκειας τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου. »

Εἰς τὸ ἄρθρον 70 ἔκρινα ἀρμοδίαν νὰ προσυπογραφῶνται τὰ διατάγματα τοῦ τῶν Γερουσιαστῶν ὀρισμοῦ πρὸς τὸν Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 71. Ἀπαιτεῖται αὕτη ἡ διατήρησις τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Συντάγματος νὰ μὴ περιορισθῇ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν Γερουσιαστῶν ἀλλὰ, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ τὸ ὄμοιον ταμίον με δαπάνην ὑπεροχον, προσέθηκα μετὰ τὸ ἄρθρον 71 ἑτέρον, εἰς τὸ ὁποῖον ὄρισα τὸν μεγιστὸν ἀριθμὸν τῶν ἀμοιβῶν λαμβανῶν τῶν Γερουσιαστῶν εἰς τούτο συμπεριλαμβῶν καὶ ὁ, εἰ ἀναφέρεται εἰς ἀμοιβὴν ταύτην καὶ ἐπιφέρω ἐνταῦθα τὰς ἀκόλουθους ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις.

Νομίζω ὀλοκλήρως ἀναγκαῖον εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ σώματος τούτου νὰ ἔχωσι τὰ μὴ αὐτοῦ ἐκπληρῶν ἀπολαβῆναι. κρῖνω δὲ τούτο καὶ οἱ αἰῶνες, διότι οἱ συγχροτούντες τὸ σῶμα τούτο ἀδελφοὶ εἰς τὸν ἔθνος ἐκδουλεύσεως τῶν ἀπεκτησάντων οἰκτώματα εἰς τὴν ὑποχρηστικὴν αὐτοῦ. Ἐὰν ὁμοῦ ἐξ ἑτέρου εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς οἰκονομίαν νὰ ὀρισθῇ ὁ ἐλαχιστὸς ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν εἰς εἴκοσι: ἕνα ἀντὶ τῶν ἐν τῷ σχεδίῳ εἰκοσιπέντε, τούτο συνιστῶ εἰς τὴν σέψιν τῆς Ἐθνικῆς Συνέλευσεως. Τὸ ἄρθρον τροποποιούμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔχει οὕτως.

« Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν ὀρίζεται εἰς εἴκοσι καὶ ἕνα δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν κατὰ τὰς ἀνάγκας. Μόνον οἱ ἀρχαιότεροι Γερουσιασταὶ μὴ χρεῖ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὀλοκλήρου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐτήσιαν ἀμοιβὴν ἀλλὰ δὲ κενῶν ἢ θεσπῶν Γερουσιαστῶν λαμβάνοντες ἀμοιβὴν, αὕτη μεταβαίνει εἰς τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἐπι μὴ λαμβανῶντων. Ἐξαιρουμένη οἱ ἀναρρομένοι εἰς τὸ ἑδάφιον τοῦ 72 ἀρθροῦ, οἱ ὁποῖοι δὲν δύναται νὰ λάθωσι κἀμμίαν ἀμοιβὴν.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν Γερουσιαστῶν προσδιορίζεται εἰς ἐξαιρητικῆς δραχμὰς κατ' ἔτος.

Ὁ περὶ τῆς ἀμοιβῆς ὀρισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῇ μετὰ δεκαετίαν διὰ Νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια δὲν προσδιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον.

Οἱ λόγοι πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταὶ δὲν λαμβάνουσιν εἰμὲ τὸ ἐτήριον ἐλλείπον μὲχρι τῆς ἀνωτέρω ὀρισθείσης ἀμοιβῆς. »

Εἰς τὸ ἄρθρον 72 κρῖνω συνεπὲς νὰ προστεθῶσι εἰς τὸ ἑδάφιον ΙΑ. εἰ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὼς καὶ οἱ Διοικηταί. Προσέτι νὰ μίω ἀρμοδίον νὰ προστεθῇ καὶ ΙΒ. κατηγορίαν τῶν μίω διὰ νὰ ἐμφυχωθῇ ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία τούτου δὲ διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ Ἱερουσίᾳ καὶ αἱ ὀλοκλήρως αὐταὶ τάξεις τῆς κοινωνίας.

Κατὰ τὰ ῥηθέντα τροποποιεῖται μὲν τὸ ΙΑ. ἑδάφιον ὡς ἀκόλουθος.

« Εἶτε Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ ἐπίτροπος πρὸς τούτῳ ἢ Εἰσαγγελεὺς πρὸς Ἐφέτας, ἢ Ἀρσιπικίτης, ἢ Διοικητὴς μετὰ δικαιοῦτα ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος. »

(Ἐπεται Συνέχεια).

Συνέχεια τοῦ Λόγου τοῦ Κ. Τρικούπη (Ἰδὲ τὸ προλαβόν φύλλον)

Τὸ τρίτον εἶναι ὁ συγκερασμὸς τῶν θερμῶν ἐπιπομιῶν τῆς νεότητος, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Βουλὴν, μὲ τὴν ψυχροτέραν φρόνησιν καὶ τὴν περισσοτέρην πείραν τῆς προδοτικῆς ἡλικίας, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἡ ἐπιγενομένη σαφέστερον καὶ ὡς πρὸς τὰ τρία ταῦτα

πιστή ύπηρεσία: χαλιώνει και άλλο τι τήν θελήσιν της Κυβερνήσεως, ή εύθνη. Ίδου λοιπόν δύο μεγάλα προφυλακτικά του Κυβερνητικού επηρρέασμού: ενώδ λαός και απεριόριστο, εις τήν εκλογήν του είναι και άνευθνος.

Ίδου, Κύριοι, εν συνοφει πολλά ισχυροί και αναντίρρητοι λόγοι εις απόδειξιν του ότι δια τα εθνικά συμφεροντα, ή εκλογή της Κυβερνήσεως ως προς τα νομικά καθήκοντα της Γερουσίας είναι κατ' άλλα μιν πολύ προτιμωτέρα της εκλογής του λαού, και' άλλα δέ μόνη σωτήριος.

Μεταβάνω τώρα εις τα συντηρητικά καθήκοντα της Γερουσίας.

Εις τον περι των δύο Βουλών λόγον μου σās ειπον όποια είναι, και πόσον σοβαρά είναι τα καθήκοντα ταυτα δέν επαναλέγω οσα ειπον, άλλα παρατηρώ ότι δια να εκπληρη τα συντηρητικά ταυτα καθήκοντα ή Γερουσία, ανάγκη πās να ήναι ανεξάρτητος και της δημοκρατικής εξουσίας τήν όποιαν αντιπροσωπεύει ή Βουλή, και της μοναρχικής, και να υπέκειται μεταξύ των δύο αυτών αντιζήλων και αντιπάλων εξουσιών ως μία ουδετερότης ένοπλος: αλλά είναι δυνατόν να ήναι ανεξάρτητος, είναι δυνατόν να ήναι ουδετερότης ένοπλος, αν έχη τήν αυτήν γέννησιν της Βουλής; ως όμοιήτριαι αδελφαι ή Βουλή και ή Γερουσία δέν θα έχουσι τα ίδια αισθήματα, τās ίδιαις κλίσεις; εκλεγόμενος ή Γερουσιαστής από τον λαόν, όφείλων λόγον εις αυτόν, και ελπίζων εις αυτόν εις μίαν νέαν εκλογήν, δέν θα τον κολλικυει πολλακις, επηρρέαζόμενος ως άνθρωπος από τα προσωπικά του συμφεροντα; και τί τήν μένει τότε; ό νομοθετικός χαρακτήρ' αλλά τότε, υπ' αυτόν τον περιορισμόν, ή ύπαρξις της Γερουσίας δέν είναι απόλυτως αναγκαια, διότι ή Βουλή διαιρουμένη εις δύο τμήματα εκπληροει τον σκοπον τούτον άρκούντως, και τοιουτοτρόπως προφυλάττεται καν ή πατρις από τους κλονισμούς της δεινής ταύτης εκλογής τω όντι αν ουτως είχαν, άσκοπος ήτον διεύου ή σύστασις δύο Βουλών. αλλά τα συντηρητικά καθήκοντα είναι τα πρώτιστα καθήκοντα της Γερουσίας: δι' αυτά κυριώς ύπάρχει ή Γερουσία, δι' αυτά ή σύστασις δύο Βουλών είναι απόλυτως αναγκαια εις ευτυχή λοιπόν εκπλήρωσιν των καθήκόντων τούτων, ή εκλογή της δέν συμφέρει να αφηθ ή εις τον λαόν συμφέρει να αφηθ εις τήν Μοναρχίαν.

Αλλά αν ή Γερουσία λαμβάνουσα τήν γέννησιν της από τον λαόν, παρεκτρέπεται από τα συντηρητικά καθήκοντά της, και τεινει προς τον δημοκρατισμόν, δέν ήμπορει τάχα, δημιουργουμένη απο τήν Μοναρχίαν, να συνδράμη και αυτή ως δημιουργημά της εις τον δεσποτισμόν; όμολογώ, Κύριοι, ότι τεινός κίνδυνος ύπάρχει αλλά τότε μόνον ύπάρχει, όταν ή διάρκεια της αρχής του Γερουσιαστού περιορισθ ή εντός ώρισμένου χρόνου: τότε, επ' ελπίδι νέας εκλογής, ή Γερουσιαστής ήμπορει να φανη τυφλόν όργανον των δεσποτικών σκοπών της Μοναρχίας: δια τούτο εις άποφυγήν του μεγάλου τούτου κινδύνου έρχομαι να σās προβάλω τον διορισμόν του Γερουσιαστού ισόβιον, διότι άνευ ισόβιότητος δέν ύπάρχει ανεξαρτησία, και άνευ ανεξαρτησίας δέν ύπάρχει συντηρησις (ψυθιρισμοί εντός του Βουλευτηρίου)

Παρατηρώ, Κύριοι, ότι ή ισόβιότης έχει όχληρόν ήχον εις τās άκοας των πολλών: αλλά καθώς πάντοτε άκούετε, άκούσατε και τώρα σās παρακαλώ ευμένους τους λόγους μου (ήσυχια) δύο τινα συλλογισθίτε: πρώτον, ότι ή ισόβιότης είναι ό απαραίτητος όρος της ανεξαρτησίας και του συντηρητικού χαρακτήρος της Γερουσίας, ως τε άφου παρεδόθη τήν σύστασιν της Γερουσίας, ελάττονται καιριώς τα συμφεροντα της Πατρίδος αν δέν παραδεχθίτε και τον όρον τούτον: δεύτερον, ότι ει Γερουσιασται θά ήναι άνθρωποι προσεδηκότες: όλοι, και πολλοί αυτών Γέροντες, ωστε πωλιάκις ή δεκαετία τήν όποιαν φαινεσθε προτιμώντες της ισόβιότητος, θα ήναι ισόβιότης: άλλ' ήξέρω ότι δια τα συμφεροντα της Πατρίδος τίθεσθε υπέρ ανω παντός άλλου, και φθάνει εις παραδοχήν της προτάσεώς μου να σās επαναλάβω ότι ή ισόβιότης είναι ή ασφαλής άγκυρα του Συντάγματος, και ή ασπίς των έλευθεριών μας: συνυπάρχει δέ και μέγιστον άλλο καλόν: αντι σαλευομένης και μετακινήτου Κυβερνήσεως, αποκτώμεν Κυβερνήταιν μόνιμον και άμετακίνητον. Ίδου έ, όλοις λόγοις τα μεγάλα πλεονεκτήματα της ισόβιότητος επί της προσκαιριου διαρκείας.

Αλλ' έχω και λόγους ιδιαίτερούς εις ύποστήριξιν της προτάσεώς μου.

Ενθυμείσθε, Κύριοι, τί ειπομεν απαντώντες εις τον Βα

σιλικόν λόγον; ειπομεν ότι θ' αναδείξωμεν τήν Βασιλείαν σεβαστήν και ισχυράν. Οί Γάλλοι επί της Ίουλιανής επαναστάσεως δέν ειπον ότι ειπομεν ήμεις, δέν ειχον ουτε δια μίαν στιγμήν Βασιλείαν: και μολοντούτο έναπέθεσιν τα της Γερουσίας εις τήν Βασιλείαν, και άνεδείξαν τον διορισμόν των Γερουσιαστών ισόβιον, άνεγνώρισαν δέ τήν εκλογήν ταύτην και' ως δικαίωμα Βασιλικόν και το εσεδάστησαν ως τοιούτον: θέλομεν ήμεις να στερησωμεν τήν Βασιλείαν μας, καταπαράβασιν της πανδήμου ύποσχέσεώς μας, άρ' ό,τι οι Γάλλοι άνυποσχέτως έδωκαν εις τήν βασιλείαν των; παρατηρήσατε ότι οι Γάλλοι της Ίουλιανής επαναστάσεως ήνομοθέτουσιν υπό τήν σφοδράν επιρρόην όχι μοναρχικού, όχι άριστοκρατικού, αλλά δημοκρατικού, δημοκρατικωτάτου πνεύματος, και μολοντούτο εθεώρησαν, και εν τω μέσω του δημοκρατικού εκείνου βρασμού, τήν εκλογήν ταύτην ως δικαίωμα Βασιλικόν. Δημοκρατικώτεροι θα φρωμεν ήμεις των δημοκρατικωτάτων Γάλλων, σοφώτεροι ήμεις εκείνων; όλιγοτέραν έμπιστοσύνην θα δείξωμεν ήμεις εις τον Βασιλέα μας; κανένα δέ φόβον περι της όρθής χρήσεως του δικαίωματος τούτου δέν έχομεν, διότι το περιφράξαμεν, ως και οι Γάλλοι, εντός προσόντων, τον κύκλον των όποιων δέν ήμπορει ή Βασιλική Κυβέρνησις να υπερπηθήσθ.

Δέν άμφισβάλω ότι τινές των μελλόντων να λαλήσωσι μετ' έμέ, θ' αντιτάξουσιν εις τους λόγους μου τον όρον του Συντάγματος του Βελγίου, καθ' όν ή εκλογή της Γερουσίας άνήκει εις τον λαόν: άλλ' ήξέρετε ποίαν βασιν έχει ή εκλογή αυτή; τον πλούτον: τή μόνον προσόν τή όποιον απαιτείται από τον Βέλγον Γερουσιαστήν είναι ό πλούτος: ουτε ικανότης ζητείται, ουτε προς τήν Πατριδα ύπηρεσία, ουτε τίποτε τοιούτον: φθάνει να πληρώνη ό Βέλγος δύο ήμισυ περίου χιλιάδας δραχμών άμειους φόρους, και είναι εκλέξιμος. Το Βελγικόν Συντάγμα καταργουσι τήν άριστοκρατίαν, αφιρουσιν τήν Γερουσιαστικήν εκλογήν από τήν Βασιλείαν, έσύστητε Πλουτοκρατίαν, και επ' αυτής εστηρίχθη έχομεν ήμεις πλούτον; ήμεις οι τόσοι πτωχοί, οι όποιοι τρεις μήνας δέν δυνάμεθα να υπηρηθήσωμεν άμσθι; δέν ήμπορούμεν λοιπόν να έχωμεν ήμεις εκείνο τή προσόν, και τή προσόν εκείνο είναι εκ των όν ουκ άνευ, αν αφηθ ή εκλογή εις τον λαόν, διότι είναι προσόν συντηρητικόν: ό πλούσιος έχει συμφέρον να συντηρη ή και ήμεις πάλιν τή επαναλέγω, πλούσιοι δέν ειμεθα: και όλοι ειμεθα όλιγοκτήμονες: άλλ' ό όρος ουτός της δημοκρατικής Γερουσίας είναι και δι' άλλους λόγους ασύμφορος εις τήν Ελλάδα.

Ας παρατηρήσωμεν υπό ποίαις προτάσεσις έθεσαν τον όρον τούτον οι Βέλγοι, και συνέταξαν εν γένει τους θεμελιώδεις νόμους των. οι Βέλγοι ήσαν άβασιλευτοι: ότε συνετάξαν τους νόμους των, και ήμεις βασιλευόμεθα: προ δέ κα ετών: αι έξωτερικαι σχέσεις των Βέλγων δέν ήταν ό ποιαι αι των Ελλήνων: ήμεις, και δια τή ενεστός και δια τή μέλλον, έχομεν μεγίστην, ανάγκην της εννοίας των ευεργετιδών μας Δυνάμεων, ενώ οι Βέλγοι δέν έχουσι κάμμιαν ανάγκην της συνδρομής των: αι δύο μεγάλαι Δυνάμεις εξεφράσθησαν δημοσίαι και εκ συμφώνου υπέρ της Βασιλικής εκλογής και ισόβιότητος: αι μεγάλαι Δυνάμεις δέν παύουσιν από του να μάς δίδωσι δείγματα της πατρικής στοργής των: ναι, Κύριοι, δείγματα της πατρικής στοργής των, διότι ήμεις ειμεθα τή αγαπητόν τέκνον των: ή συμβουλή των είναι συμβουλή τήν όποιαν δίδει ό πολυτέρας πατήρ προς τή πρωτόπειρον τέκνον του: αι δύο Δυνάμεις είναι αι Συνταγματικώτεραι Δυνάμεις του κόσμου: γνωρίζουσι ότι ό όρόμος ό Συνταγματικός είναι πολλακις όλισθηρός, μάς έδειξαν τή μέγα όλισθημα; τί θα κάμωμεν; θα πατήσωμεν επί του όλισθηματος τούτου; επάτησεν επ' αυτόν ή Ισπανία, ό μέγας εκείνος τόπος, υπό τον μικτόν τρόπον της εκλογής της Γερουσίας, και όλισθησεν όλισθημα μέγα: θα πατήσωμεν και ήμεις επί του όλισθηματος τούτου, εναντίον της πατρικής των Δυνάμεων συμβουλής, εναντίον της υγιούς πολιτικής, εναντίον της πικράς πείρας της Ισπανίας, προτιμώντες τους όρους του Συντάγματος του Βελγίου;

Ηξέρω ότι πολλοί των συναδελφών μας θεωρουσιν τή Συντάγμα του Βελγίου ως τή τελειότερον, ίσως διότι είναι τή δημοκρατικώτερον: βλέπω ότι με τα φύλλα αυτου θέλουσι να σκεπάσωσι τή φύλλα του Γαλλικού Συντάγματος: δέν πρέπει όμως να λησμονήσωμεν ότι τή Συντάγμα τούτο είναι έργον ενός πρωτοπειρου έθνους: κατά πρώτην φοράν συνταγματικωμένου, ενώ τή Γαλλικόν, τή όποιον θεωρείται με όμμα έλέους, είναι γέννημα πενήντα έ-

των συνταγματικής πείρας: τί ζητούμεν, Κύριοι, εις τή Συντάγματα, πολιτικός θεωρίας ζητούμεν; και ποιον έθνος έχει τās όσας όσας οι Γάλλοι; ποιος δέν ήξέρει ότι οι Βέλγοι είναι μαθηται των και μιμηται των; ζητούμεν συνταγματικήν πείραν; και ποιον έθνος, μετα τους Άγγλους, έχει τās όσας όσας έχει τή έθνος των Γάλλων; Τή σημερινόν Γαλλικόν Συντάγμα δέν είναι γέννημα πενήντα έτων: άλλων είναι πενήντα έτων τρομερών δοκιμασιών, διήλθε δια πυρος και αίματος, εξήλθεν από τή χωνευτήριον τās άλλων Συνταγμάτων της ίδιας Γαλλίας, και εξήλθεν υπό τήν επιρρόην, καθώς προείπα, όχι μοναρχικού, όχι άριστοκρατικού, αλλά δημοκρατικού δημοκρατικωτάτου πνεύματος: κρίνετε μόνος σας τήν ποιόν των δύο τούτων Συνταγμάτων είναι τή προτιμωτέρον.

Αναγκαιότατον έκρινα να θέσω ταυτα πάντα υπ' όψιν σας προκειμένου λόγου περι ζητήματος τόσοσ σπουδαιου: άποτεινόμενος προς τον πατριωτισμόν σας και την όρθην κρίσιν σας, δέν φρονώ ότι άποτεινόμεν εις μάτην, και πλήρης θάρρους έρχομαι και επί τέλους του λόγου μου να σās συστήσω θερμώς τήν παραδοχήν ισόβιου εκλογής των Γερουσιαστών από τον Βασιλέα: προσέξατε, Κύριοι, σās παρακαλώ πολύ εις τους λόγους μου, και θεωρήσατε τήν Βασιλικήν εκλογήν και τήν ισόβιότητα ως άχώριστα. Δέν σās συστάνω τήν ισόβιον Βασιλικήν εκλογήν ως προτιμωτέραν της δημοτικής εκλογής: όχι' άλλ' ως τήν μόνην όρθην, τήν μόνην σωτηριώδη, τήν μόνην φέρουσαν τον χαρακτήρα της μονιμότητος, τήν μόνην συντηρητικήν της συνταγματικής υπαρέξεώς μας και προαγωγόν του μεγάλου προσορισμού μας.

Κλησις

Της Μαρίας χήρας Ίγγλέση κατοίκου Μυκόνου Κιτά

Κωνσταντίνου Κρητικού κατοίκου επίσης Μυκόνου Περί πληρωμής δανείου δραχμάς 200 κεφάλαιον Μετά των εν αυτώι τόκων

Ενώπιον του Β. Ειρηνοδίκου Μυκόνου

Διά καταστήγου χρονολογουμένου την 15 Δεκεμβρίου 1842 εδάνεισα εις τον Κωνσταντίνον Κρητικόν δραχμάς 200 κεφάλαιον, μετά των εν αυτοίς νομίμων τόκων υποσχομένου του χρεώστου να πληρώσθ αυτας εις πρώτην μου αναζήτησιν, άλλ' επειδή ό μνημονεύεις χρεώστης μου μέχρι της στιγμής ταύτης ουδέμιαν πρόνοιαν έλαβεν προς εξόφλησιν του άνω μνημονευμένου χρέους.

Διά ταυτα

Κλητεύω τον άνω εισημένον Κωνσταντίνον Κρητικόν χρεώστην μου να εμφανισθ αυτοπροσώπως, ή δια νομίμου πληρεξουσίου του εις τή ακροατήριον του Ειρηνοδίκου Μυκόνου τήν πρώτην δευτέραν ήμέραν της εδοσάδας δικασιμου ώραν 10 Π. Μ. μετά παρέλευσιν τριών μηνών από της δημοσιεύσεως της παρούσης εις τήν εφημερίδα ό Ερμής της Σύρου δια να δικασθ καθόσον εξ αιτούμαι.

Α'. Να καταδικασθ ό μνησθείς χρεώστης μου Κωνσταντίνος Κρητικός δυνάμει του αναχειρα; μου Καταστήγου εις τήν πληρωμήν των δραχμών 200 κεφάλαιον.

Β'. Εις τήν πληρωμήν του νομίμου επ' αυτοίς τόκου μέχρι της εκπληρωμής των και

Γ'. Εις τήν καταψήφισιν όλων των δικαστικών και λοιπών νομίμων έξόδων εκφυλαττομένης κλ.

Επειδή δέ και ό μνησθείς χρεώστης μου Κωνσταντίνος Κρητικός είναι άπών και άγνωσται ό τόπος της διαμονής του παραγγέλω τον παρά τω Πρωτοδικείω Σύρου Κλητήρα Κ Νικόλαον Περισσάκη να επιδώσθ κκατά τοίς τύπους αντίγραφον της παρούσης δυνάμει του άρθρ. 145 άρθρου 3 της Πολιτικής Δικονομίας, προς τον παρά τω εν Σύρω Πρωτοδικαι; Κ. Εισαγγελέα δια να ενεργήσθ τή περιαιτέριω.

Εν Μυκόνω την 27 Ιανουαρίου 1844

Η εύπειθής

Μαριγώ Ίγγλέση

δ. λικον τω πρωτοτύπω αυθημερόν

Μαριγώ Ίγγλέση

Ίσον τω παρ' έμοι πρωτοτύπω

Παραδοθέντι εις τον ενταθά Κ. Εισαγγελέα

Εν Ερμούπολει την 2 Μαρτίου 1844

ό Κλητήρ

Ν. Περισσάκης

ο Συντάκτης Θεμιστοκλής Προδρόμου.